

Isten, haza és az embertársak szolgálatára

TÁBORKERESZT

2024. karácsony

Rónay György: Advent első vasárnapja

Amikor a fák gyümölcsöt teremnek,
tudhatjátok, hogy közel van a nyár.
Tűzre dobhatsz, Kertész, mert nem terem meg
korcs ágaimon más, mint a halál?
Amikor jelek lepik el a mennyet,
álmunkból kelni itt az óra már.
De ha hozzám jössz, pedig megüzented,
angyalod mégis álomban talál.
Meg akartál rajtam teremni, rossz fán;
Nem voltál rest naponta jönni hozzám.
Ajtóm bezártam. Ágam levetett.
Éjszakámból feléd fordítom orcám:
boríts be, Bőség! Irgalom, hajolj rám!
Szüless meg a szívemben, Szeretet!

FERENC PÁPA ÜZENETE A 39. IFJÚSÁGI VILÁGNAPRA

2024. november 24.

Akik az Úrban bíznak, fáradság nélkül járnak (vö. Iz 40,31)

Kedves Fiatalok!

Tavaly elindultunk a remény útján a nagy jubileum felé, és „a reményben legyetek derűsek” (Róm 12,12) páli buzdításon elméltünk. Idén pedig, hogy felkészüljünk a 2025-ös jubileumi év *zarándoklatára*, engedjük, hogy Izajás próféta szavai inspiráljanak bennünket: „Akik az Úrban bíznak, fáradság nélkül járnak” (Iz 40,31). Ez a mondat az ún. Vigasztalás könyvéből származik (Iz 40–55), ez hirdeti meg Izrael babiloni száműzetésének végét s a remény és újjászületés új korszakának kezdetét Isten népe számára, amely visszatérhet hazájába, köszönhetően annak az új „útnak”, amelyet a történelemben az Úr megnyit gyermekei számára (vö. Iz 40,3).

Mai korunkat is kétségbeejtő drámai helyzetek jellemzik, amelyek miatt nehéz derűs lélekkel tekinteni a jövőbe: a háborúk tragédiája, a társadalmi igazságtalanság, az egyenlőt-

lenség, az éhezés, az emberek és a teremtett világ kizsákmányolása. Ezekért gyakran ti, fiatalok fizetitek a legnagyobb árat, akik érzékelitek a jövő bizonytalanságát, és nem látjátok, hogyan valósulhatnak meg álmaitok, így pedig annak veszélye leselkedik rátok, hogy remény nélkül éljetez, az unalom és a búskomorság csapdájában, időnként a normaszegésnek és a destruktív viselkedésnek a bűvöletében

(vö. *Spes non confundit* bulla, 12). Ezért, kedves barátaim, szeretném, ha eljutna hozzátok is – ahogyan Izraelhez Babilonban – a reménység üzenete: az Úr ma előttetek is megnyit egy utat, és arra hív, hogy lép-jetek rá örömmel és reménnyel.

1. Az élet zarándokútja és kihívásai

Izajás egy „fáradtság nélküli járásról” jövendöl. Gondolkodjunk hát el ezen a két szemponton: *járas* és *fáradtság*.

Életünk zarándoklat, olyan út, amely arra készítet, hogy túllépünk önmagunkon, a boldogság keresésének útja; a keresztény élet pedig főképpen zarándokút Isten felé, üdvösségünk és minden jó teljessége felé. Ha az út során elért eredmények, célok és sikerek csak anyagiak maradnak, a kezdeti elégedettség pillanatai után továbbra is egy mélyebb értelemre fogunk éhezni és vágyakozni; ezek ugyanis nem elé-gítik ki teljesen lelkünket, mert a végtelen Teremtőtől származunk és bennünk lakozik a vágy a természetfeletti után, a folytonos nyugta-lanság legmélyebb vágyaink beteljesülése, egy „több” felé. Ezért nem elég – amint már sokszor elmondtam nektek –, hogy ti, fiatalok csak „a pálya széléről nézzétek az életet”.

Teljesen normális azonban, hogy még ha lelkesen kelünk is útra, előbb-utóbb *fáradtságot* érzünk. Van, hogy a szorongás és a belső fáradtság oka abban a társadalmi nyomásban rejlik, hogy bizonyos szintre el kell jutnunk a tanulmányok, a munka és a magánélet terén. Ez pedig elkeseredéshez vezet, mivel egy üres aktivizmus kapkodá-sában élünk, ezernyi dologgal töltjük napjainkat, s közben úgy érez-zük, hogy sosem tudunk eleget tenni a követelményeknek és sosem tudjuk utolérni magunkat. Ezt a fáradtságot gyakran *unalom* kíséri. Ez a fásultságnak és elégedetlenségnek az állapota, melyet azok érez-nek, akik nem indulnak el, nem döntenek, nem választanak, sosem kockáztatnak, inkább megmaradnak a komfortzónájukban, magukba zárkóznak, *egy képernyőn át szemlélik a világot és ítélkeznek fölötte*, anél-kül, hogy valaha is „bepiszkolnák kezüket” problémákkal, más em-berekkel, az élettel. Olyan ez a fáradtság, mint a friss beton, amelybe a lábunk belesüllyed, amely megkeményedik, súlyossá válik, megbénít és megakadályozza, hogy megmozduljunk. Jobban szeretem azok-

nak a *fáradtságát*, akik úton vannak, mint azoknak az *unalmát*, akik meg se mozdulnak és nincs kedvük útra kelni!

A fáradtságtól paradox módon nem azzal szabadulunk meg, hogy megállunk és kipihenjük magunkat, hanem azzal, hogy útnak indulunk és a remény zarándokaivá válunk. Erre hívlak tehát benneteket: reményben járjatok! A remény legyőz minden fáradtságot, válságot, szorongást, és erős motivációt ad a folytatáshoz, mert egy olyan ajándék, amit magától Istentől kapunk: ő tölti meg időnket értelemmel, ő ad világosságot az úton, ő mutatja meg az élet irányát és célját. Pál apostol a stadionban versenyző atléta képét használja, aki a győzelem jutalmáért fut (vö. 1Kor 9,24). Akik vettetek már részt valaha is – nem nézőként, hanem sportolóként – sportversenyen, jól tudjátok, mekkora belső erőre van szükség a célba éréshez. A remény egy valóságos, Istentől belénk oltott új erő, amely lehetővé teszi, hogy a versenyben *kitartsunk*. Olyan távlatot nyit, amely túlmutat a jelen nehézségein és egy bizonyos cél felé: az Istennel való közösség és az örök élet teljessége felé irányít. Ha van egy szép cél, ha az élet nem a semmibe tart, ha semmi sem vész el abból, amit megálmodom, tervezek és megvalósítok, akkor érdemes futni és izzadni, a nehézségeket elviselni és a fáradtsággal szembenézni, mert a végső jutalom mindent felülmúlóan csodálatos!

2. *Zarándokok a pusztában*

Az élet zarándoklata során elkerülhetetlenül akadnak kihívások, amelyekkel szembe kell néznünk. Régebben a hosszabb zarándokutakon az évszakok váltakozásával és az éghajlat megváltozásával kellett megbirkózni; kellemes réteken és hűvös erdőkön, de hófödte hegyeken és tikkasztó sivatagokon is át kellett kelni. Tehát a hívó ember számára is megerőltető az élet zarándokútja és a messzi célhoz vezető út, ahogyan Izrael népe számára is fárasztó volt a pusztai vándorlás az ígéret földje felé.

Így van ez mindannyiatok esetében. Ti is, akik megkaptátok a hit ajándékát, megéltetek boldog időszakokat, amikor Isten jelen volt, éreztétek a közelségét, és olyan időszakokat is, amelyekben megtapasztaltátok a sivatagot. Előfordulhat, hogy a kezdeti lelkesedést

a tanulásban, a munkában vagy Krisztus követésében – akár a házasságban, akár a papságban vagy a megszentelt életben – válságos időszakok követik, amikor az élet nehéz pusztai vándorlásnak tűnik. A válságnak ezek az időszakai azonban nem jelentenek elvesztegetett vagy hasztalan időt, hanem a növekedés fontos alkalmainak bizonyulhatnak. Ezek a remény megtisztulásának időszakai! A válság idején ugyanis a szívünket betölteni nem tudó sok hamis „remény” szertefoszlik: lelepleződik, és így az illúziókon túllépve önmagunkkal és az élet alapvető kérdéseivel maradunk. Ez az a pillanat, amikor mindannyian feltehetjük magunknak a kérdést: milyen reményekre alapozom az életemet? Igaz remények ezek vagy illúziók?

Az ilyen időkben az Úr nem hagy el bennünket; atyaként közeledik hozzánk és mindig megadja nekünk azt a kenyeret, amely erőt ad, hogy újra útra keljünk. Emlékezzünk arra, hogy a pusztában a népnek mannáat adott (vö. Kiv 16), a fáradt és csüggedt Illés prófétának kétszer is kenyeret és vizet küldött angyalával, hogy „negyven nap és negyven éjjel vándorolhasson Isten hegyéig, a Hóreb-ig” (vö. 1Kir 19,3–8). Ezekben a bibliai történetekben az Egyház hite az Eucharisztia drága ajándékának előképeit látta, az igazi mannáét és az igazi viaticumét, amelyet Isten ad, hogy megerősítsen bennünket az utunkon. Ahogy Boldog Carlo Acutis mondta, az *Eucharisztia a mennybe vezető autópálya*. Ennek a fiatalembernek az Eucharisztia vétele jelentette a nap legfontosabb találkozását! Így, az Úrral bensőségesen egyesülve, fáradtság nélkül haladhatunk, mert ő velünk jár (vö. Mt 28,20). Arra biztatlak benneteket, hogy újra fedezzétek fel az Eucharisztia nagy ajándékát!

Az elfáradás pillanataiban, amelyek a világban való zarándoklatunkon elkerülhetetlenek, meg kell tanulnunk megpihenni *Jézushoz hasonlóan és Jézusban*. Ő, aki arra biztatta a küldetésükből visszatérő tanítványokat, hogy pihenjenek meg (vö. Mk 6,31), tudja, hogy szükségünk van a testi pihenésére, a szabadidőre, a barátok társaságának élvezésére, a sportra, sőt, az alvásra is. Van azonban ennél mélyebb pihenés is, a lélek pihenése, amelyet sokan keresnek, de kevesen találnak meg, amely csak *Krisztusban* található meg. Ismerjétek fel, hogy minden belső fáradtság enyhülést találhat az Úrban, aki ezt mondja

nektek: „Jöjjetek hozzám mind, akik fáradtak vagytok és terhet hordoztok, én felüldítelek titeket” (Mt 11,28). Ha elfáradtál az utadon, térj vissza Jézushoz, tanulj meg benne megpihenni és megmaradni, mert „akik az Úrban bíznak, fáradság nélkül járnak” (Iz 40,31).

3. *Turistából zarándokká válni*

Kedves fiatalok, arra hívlak benneteket, hogy induljatok útnak, fedezzétek fel az életet, járjatok a szeretet nyomában, Isten arcát keresve. De azt ajánlom, ne egyszerű turistaként, hanem zarándokként induljatok útnak. Ne csak felületes látogatók legyetek azokon a helyeken, ahol az élet zajlik, ne úgy járjátok az utat, hogy nem ragadjátok meg a titeket körülvevő szépséget, hogy nem fedezitek fel a bejárt utak értelmét, hanem csak röpke pillanatokot akartok elkapni, múltó élményeket akartok egy szelfivel megörökíteni. Így a turista viselkedik. A zarándok ezzel szemben egész lényével belemerül a helyekbe, ahol jár, engedi, hogy azok megszólítsák, és boldogságkeresésének részévé teszi őket. A szentévi zarándoklat tehát annak a *belső útnak* a jelévé akar válni, amelyre mindannyian hivatottak vagyunk a végső cél eléréseért.

Mindannyian ezzel a lelkülettel készülünk a szentévre. Remélem, sokatok számára lehetővé válik majd, hogy Rómába jöjjön és átlépje a szent kaput. Ugyanakkor mindenkinek lehetősége lesz arra is, hogy ezt a zarándoklatot a részegyházakban tegye meg és újra felfedezze a sok-sok helyi kegyhelyet, amely Isten hívó szent népének hitét és jámborságát őrzi. Kívánom, hogy ez a jubileumi zarándoklat mindannyiunk számára alkalom legyen „az élő és személyes találkozásra Jézus Krisztussal, az üdvösség »kapujával«” (*Spes non confundit* bulla, 1). Három alapvető magatartásra buzdítlak benneteket: *hálaadásra*, hogy szívetek megnyíljon Isten dicsőítésére a kapott ajándékokért, mindenekelőtt az élet ajándékáért; *keresésre*, hogy utatok kifejezze az Úrral való találkozás állandó vágyát, és ne oltsátok ki szívetek szomjúságát; végül pedig *bűnbánatra*, mely segít magunkba nézni, hogy felismerjük a rossz utakat és a rossz döntéseket, melyeket időnként hozunk, s így képesek legyünk megtérni az Úrhoz és evangéliumának fényéhez.

4. Misszióban a remény zarándokaiként

Útravalóul még egy megszívlelendő képet adok nektek. Amikor megérkezünk Rómába a Szent Péter-bazilikához, át kell haladnunk a téren, amelyet a nagy építész és szobrász, Gian Lorenzo Bernini oszlopcsarnoka ölel körül. Az oszlopsor egésze úgy néz ki, mint egy nagy ölelés: a két kitárt karját jelképezi az Egyháznak, a mi anyánknak, aki összes gyermekét fogadja! A remény közelgő szentévében arra hívlak mindannyiatokat, hogy tapasztaljátok meg az irgalmas Isten ölelését, tapasztaljátok meg az ő megbocsátását, minden „belső adósságunk” elengedését, mely a bibliai kor jubileumainak is hagyománya volt. És így, megtapasztalva Isten elfogadását és benne újjászületve, ti is váljatok ölelő karokká barátaitok és kortársaitok számára, akiknek szükségük van arra, hogy a ti nyitottságotokon keresztül megérezzék az Atyaisten szeretetét. Ha „akár csak egy mosolyt, baráti gesztust, testvéri pillantást, őszinte meghallgatást, ingyenes szolgálatot adtok, tudva, hogy Jézus Lelke által a címzettben ez a remény termékeny magjává változhat” (*Spes non confundit bulla*, 18), az öröm *fáradhatatlan* misszionáriusává váltok.

Utunk során a hit szemével a szentekre tekintünk, akik előttünk jártak, akik célba értek, és bátorítóan tanúsítják: „A jó harcot megharcoltam, a pályát végigfutottam, hitemet megtartottam. Készen vár az igazság győzelmű koszorúja, amelyet azon a napon megad nekem az Úr, az igazságos bíró, de nemcsak nekem, hanem mindenkinek, aki örömmel várja eljövételét” (2Tim 4,7–8). A szent férfiak és nők példája lelkesít és erősít bennünket.

Legyetek bátrak! Szívemben hordozlak benneteket és Szűz Máriára bízom mindannyiatok útját, hogy az ő példáját követve tudjatok türelmesen és bizalommal várni arra, amit reméltek, és a remény és a szeretet zarándokaiként állhatatosan járjatok az úton.

Kelt Rómában, a Lateráni Szent Jánosnál, 2024. augusztus 29-én, Keresztelő Szent János vértanúságának emléknapján.

Ferenc

Táborkereszt Egyházi Konvent 2024

A Táborkereszt Katolikus Cserkészek Közössége 2024. november 13-án a Központi Papnevelő Intézetben tartotta szokásos évi Egyházi Konventjét. A Táborkereszt Egyházi Konvent tagjai a cserkészcsapatok Fenntartó Testületei: plébániák, szerzetes közösségek, katolikus egyházi iskolák, akik erkölcsi és anyagi támogatóként közreműködnek egy-egy cserkészcsapat életében. Az összejövetelen részt vehetnek a katolikus cserkész-lelkipásztorok, -szerzetesek, -hitoktatók, a cserkészlelkiség területén munkálkodó cserkészvezetők és az ökumenikus barátság jegyében az ICHTHÜSZ Protestáns Cserkészek Közösségének vezetői. Meghívót kapnak a Magyar Cserkészszövetség képviselői és a külföldi magyar cserkészszövetségek vezetői is. Az idei ülésen jelen volt a Magyar Cserkészszövetség országos elnöke, a Szlovákiai Magyar Cserkészszövetség szervezeti alelnöke és a Magyar Cserkészszövetség tisztképzésének képzésvezetője is.

A résztvevők bemutatkozása után dr. Martos Levente Balázs Esztergom-budapesti segédpüspök, a Központi Szeminárium rektora tartotta meg gondolatébresztő előadását. Püspök atya régóta papneveléssel foglalkozik és azt tapasztalja, hogy a cserkészetből és hasonló közösségekből érkező fiatalok gyakorlottak a közös élet alapkészségeiben. A cserkészet elkezdett olyan témákkal foglalkozni, amelyek fontosak az Egyháznak is. Ilyen a természet és a teremtett világ szertete. A cserkész táborokban a sajátkezü munka és a kreativitásban való fejlődés segít rájönni az élet alapvető összefüggéseire és vállalni a felelősséget másokért. A cserkészek megszokják a szolgálatot egymásért, azt, hogy számíthatnak társaikra. Az egyik legnagyobb veszély a mai világban a magunkra maradás. Ez itt nem fenyeget, hiszen erős a közösségi szellem. A cserkészetben a fiatalok megszokják a rendet és megvan az egyén és a közösség egyensúlya. A cserkészetnek sok vallásos, hívó mozzanata van. Ez az a közeg, amit az Egyháznak a cserkészet jelent a nagy átalakulások világában: jó „kísérleti” helyszín, „laboratórium” az Egyház és a fiatalok kapcsolatában, a kérdés megválaszolásában, hogyan ne szakadjunk el a fiataloktól. A cserkészet segítheti a fejlődést a gyermekvédelem területén, az otthoni és

a közösségben történő erőszak megelőzésében, a helyzetek kezelésében. A cserkészlet lehetőségeket teremt Ferenc pápa szándékának megvalósulásában is, hogy menjünk ki a peremvidékre. A leszakadó helyzetben lévő gyermekek felkarolására a cserkészletnek, mint valóságos közösségnek szerepe van. A hivatásgondozásnak, a papnevelésnek pedig része az ifjúsági munkára való felkészítés. Jó, hogyha minden pap úgy kerül ki a szemináriumából, hogy jóindulattal, vagy legalábbis pozitív semlegességgel gondol a cserkészre.

A hozzászólások között a Táborkereszt elnöke megemlítette egy ELTE tantárgyat, ami négy éve lehetőséget biztosít az egyetem képzéseire járó hallgatóknak, hogy egy teljes napon át ismer-

kedhessenek a cserkészlet lehetőségeivel és módszereivel „Vezetési és pedagógiai gyakorlat a cserkészletekkel” címmel. A tantárgy könnyen beilleszthető lenne a szemináriumok, hittudományi főiskolák képzésébe is. A hozzászólók sok példát hoztak arra, ahogy látóköriükben a cserkészlet megvalósítja Püspök atya által említetteket. Felvetődött egy olyan hittankönyv sorozat megírásának ötlete, ami kifejezetten a cserkészlet módszerén alapulna. A résztvevők nagyon fontosnak tartják a papnövendékeket megismertetni a cserkészlettel, hogy helyes elvárásaik legyenek a cserkészletközösségekkel kapcsolatban és tudják majd a plébániai közösségek között egyre inkább megtalálni a cserkészcsapat méltó helyét.

A konvent ülésén a Táborkereszt Elnöksége beszámolt az előző ülés óta eltelt időszak tevékenységeiről. A Táborkereszt állandó meghívottja a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Ifjúsági Bizottság üléseinek. Az ott ellátott képviselőtről, ajánlott programokról, köz-

vetítő szerepünkről a Táborkereszt ügyvezető elnöke számolt be. A Táborkereszt közreműködésével a Magyar Cserkészszövetségben belül létrejött az Országos Lelkiségi Munkacsoport, ahol a szövetségben belül működő lelkiségi közösségek tudják összehangolni tevékenységüket.

Szóba került a vezetőképzések bemeneti feltételei között szereplő lelkivezetői jellemzés, illetve plébánosi ajánlás kérdése, annak szempontrendszere is. Beszámolót hallgathattunk a Táborkereszt nemzetközi kapcsolatairól. A Táborkereszt teljes jogú tagja a Cserkészmozgalom Világszervezetén (World Organization of the Scout Movement – WOSM) belül működő Katolikus Cserkész Világkonferenciának (International Catholic Conference of Scouting – ICCS), ami az Apostoli Szentzség által elismert, nemzetközi, jogi személyiséggel rendelkező egyházi magántársulás. Ennek delegációja idén Magyarországra látogatott, valamint Egyiptomban megrendezett tisztújító világközgyűléséről hallgathattunk beszámolót. Szóba kerültek a Táborkereszt által szervezett lelkigyakorlatok, összejövetelek, programok, például az augusztus 20-i Szent Jobb körmeneten való cserkész részvétel

és a Táborkereszt hét napos olaszországi zárandoklata.

Az összejövetelre elkészültek az új cserkészpapi stólák, amelyeket cserkészeknek tartott szentmiséken, tábori szentmiséken használunk. 1948-óta nem készültek cserkészpapi nyakkendőgyűrűk, ennek 21. századi első darabjait most mutattuk be. Ez a cserkész egyenruhán a katolikus papok jelvénye.

Szerény ebéd után délutáni programban helyet kapott egy kitekintés a cserkészet jövője felé. A Magyarországon működő cserkészszövetségek kapcsolatairól és különbségeiről beszélgettünk. A Táborkereszttel kapcsolatban lévő papok, szolgálattevők szívesen vállalnak alkalmanként szolgálatot más cserkész szövetségekben is, ahova meghívják őket lelki programokra, tábori szentmisékre, lelki napokra, cserkész lelkigyakorlatokra. A Magyar Cserkészsövetségek Fóruma (MCSSZF), ami a határon túli magyar szövetségeket is magában foglalja felkérte a Táborkeresztet, hogy segítse munkájával a katolikus cserkészek összefogását. Ebben a világméretű küldetésben is igyekszünk helytállni. (A 15000 magyarországi cserkésznek több mint 80 %-a katolikus, a határon túli magyar cserkészek létszáma 7000 felett van.)

Mivel a cserkészet vallásos ifjúságnevelő mozgalom, 1997 óta a cserkész vezetőképzéseknek jelentős része a hivatásfelkészítés, a vallási, lelkeségi képzés. Ennek megújításán a Táborkereszt jelenleg is dolgozik. Lassan elkészül az első vezetői fokozat, az őrsvezetőképzés új tematikája. Most szervezzük a kiképzőkkel való egyeztetést. Ezt követi majd a segédtszti és a cserkésztiszti képzés áttekintése. A Konvent ülésén a cserkésztisztképzés vezetőjétől nagyszerű összefoglalót

kaptunk a képzés hitéleti történéseiről. Ennek fő elemei: a rendszeres imádkozás, a személyes istenkapcsolat erősítése és a közös vallásgyakorlás. Ez utóbbival kapcsolatban merült fel az ökumenikus istentiszteletek kereteinek tisztázása. Fontosnak tartjuk, hogy a katolikusok még erősebb katolikusként távozzanak a cserkész összejövetelekről a cserkésznevelő hatásának hozzáadott értékei segítségével.

Bízunk benne, hogy ez az összejövetelünk segítette azt a kommunikációt, ami néha kihívást jelent cserkészcsapatok és az egyházközségek vezetői között! Nagyon jó volt hallani cserkészvezetőktől a fiatalokban lévő igényről az imádság tanulására, az elcsendesedésre, a lelki programokra és arról, hogy a cserkésznevelővé, vezetővé váló fiatalok és felnőttek nagyon érdeklődnek az iránt, hogyan lehet jó lelki programokat szervezni a rájuk bízottak számára.

A záró imában a cserkésznevelést és azon belül a Táborkereszt Katolikus Cserkész Közösségét a Szentlélek vezetésére bíztuk. Reménykedünk abban, hogy egyre eredményesebben tudunk munkálkodni a fiatalok vallásos és erkölcsös életének szolgálatában, istenkapcsolatuk, Egyházzal való kötődésük erősítésében, lelki kísérésükben!

Szár Gyula Gergely OPræm
a Táborkereszt elnöke

A Táborkereszt zarándokai a Muránói Bazilikánál

Összefoglaló a Katolikus Cserkész Világszervezet (ICCS) küldöttgyűléséről

(Kairó, 2024. augusztus 11-14.)

Bevezető

A Szentszék által is elismert Katolikus Cserkész Világszervezet (ICCS) a Cserkész Világszervezet (WOSM) tagsággal rendelkező cserkészszövetségeket, illetve (amennyiben ezek nem katolikus szövetségek) az azokon belül működő katolikus cserkész közösségeket egyesíti. Területileg négy régióra van felosztva: Euro-Mediterrán, Amerikai, Afrikai, és Ázsiai Régió. Mivel a Magyar Cserkészszövetség (MCSSZ) – kezdetektől – többfelekezeti, a több mint 80% katolikus mellett protestánsok is tagjai, Magyarországról az ICCS-nek a MCSSZ Táborkereszt Katolikus Cserkészek Közössége (TK) a tagja. Ezért az ICCS tisztújító küldöttgyűlésén alulírott Hegyi László cst., a TK ügyvezető elnöke vettem részt szavazati joggal. Az ICCS belső eljárásrendje szerint ilyenkor mind a négy lehetséges delegált szavazatával egymagam élhettem.

A Katolikus Cserkész Világszervezet (ICCS) 2024. augusztus 11. és 14. között Kairóban tartotta háromévente esedékes tisztújító küldöttgyűlését. A házigazda az egyiptomi cserkészszövetség (Egyptian Federation for Scouts and Girl Guides-EFSGG) katolikus bizottsága (Egyptian Catholic Scout Committee, ECSC) volt. Az eseménynek a WOSM helyi nemzetközi cserkészközpontja adott helyet. A küldöttgyűlésen 35 országból 75-en vettek részt. Minden ország legfeljebb négy főt delegálhatott. Az ICCS hivatalos nyelve az angol és a francia, ezért ezen nyelvek közötti szinkron tolmácsolást biztosítottak a szervezők a formális üléseken (kiegészítésként spanyol tolmács is volt). A munkacsoportokat nyelvek szerint osztották be előre. A munkacsoportokban egyes határozatok (pl.: stratégiai célok) előkészítése zajlott.

Küldöttgyűlés tartalmi összefoglalója

A küldöttgyűlés határozatai még nem jelentek meg hivatalosan, ugyanakkor az előre kiadottal ellentétben a zárószavazásokat az

utolsó, szerdai napra halasztották, amikor már többünknek, akik a kikapcsolódás jellegű utóprogramokon (pl.: Luxor felkeresése) nem terveztünk részt venni, előre megváltott repülőjegye volt. Emiatt az alábbiakban csak előzetes szóbeli tájékoztatás alapján tudom összefoglalni a határozatokat.

A küldöttgyűlés egy tartózkodás mellett elfogadta az ICCS 2021/24-es tartalmi és pénzügyi beszámolóját (utóbbinak része volt az audit jelentés is). Az egyetlen tartózkodó jómagam voltam. Tartózkodásomnak az volt az oka, hogy míg a tartalmi beszámoló teljesen elfogadható volt számomra, a pénzügyi amiatt nem, hogy nem küldték ki előre, hanem csupán az ülésen vetítették ki és kommentálták némileg sietve a számos diára szétosztott táblázatokat. Lettek volna helyben is kérdéseim, de ezek mennyisége szétfeszítette volna a rendelkezésre álló időkeretet, ezért

Hegy László cst. felszólalás közben

bele se vágtam. Emiatt nem éreztem magam döntési helyzetben. A tartalmi beszámolóra igennel voksoltam volna, de felvetésemet, hogy szavazzunk külön a két beszámolóról nem fogadták el.

Értelmezésem szerint a hároméves költségvetési terv nem került elfogadásra, mert egyfelől a régiók nem küldték be hároméves költségvetési tervüket, másfelől a tagdíj módosítására vonatkozó indítványt nem támogatták a jelenlevők, ezért az erre vonatkozó döntést külön eljárásban kell később megoldani.

A küldöttgyűlés megválasztotta a következő három évre az ICCS Világbizottság négy tagját:

- Antoine Moussally (Egyiptom)
- Andrea Abatre (Olaszország)
- Phil Krajec (Amerikai Egyesült Államok)
- Marcelin Henry DIENE (Szenegál)

Ez a döntés egybeesik az én leadott szavazataimmal. A négy helyre hét jelölt volt. Általános alapelv, hogy minden régióból legyen lehetőleg egy tag. Mivel a régiók elnökei részt vehetnek az üléseken, az egyes régiók képviselője akkor is megoldott, ha valamelyik régióból nincsen tagja a Világbizottságnak. Esetünkben Ázsiából például nem volt jelölt. Akik nem lettek megválasztva, jellemzően vagy az előző ciklusban gyengén szerepeltek, vagy a háromperces bemutatkozásukban nem sikerült meggyőzően érvelniük a ICCS vezetésében betöltendő szerepükről, terveikről.

Döntés született az ICCS hároméves stratégiai prioritásairól is, amiben az előzetesen kiadott tervezet alapján a következő pontok szerepelnek:

- 1) ICCS tagszervezeteinek támogatása a nevelési terv megvalósításával, amelyben az Evangélium a cserkészeten belüli lelkiesség vezérelve
- 2) részvétel a WOSM keretein belüli ökumenikus és vallásközi dialógus megvalósításában a cserkészmozgalom egységének, sokféleségének és növekedésének érdekében, hogy a cserkészlet a béke kimunkálásának, a vallások közötti barátságának és a testvériségnek jelentős szereplője legyen világszerte
- 3) káplánok és lelkivezetők, cserkész nevelők (tovább)képzése a katolikus cserkészlet evangélizáló küldetésének megerősítése végett
- 4) az ICCS belső struktúrájának megerősítése azáltal, hogy munkacsoportjaiba és döntéshozási folyamataiba több ifjú cserkészt vonz be
- 5) katolikus csoportok (közösségek) támogatása a vegyes felekezeti cserkészszövetségekben

- 6) az ICCS részvétele nemzetközi cserkész és egyházi eseményeken az ICCS tagszervezeteivel együttműködve

A fentiekben kívül további döntések születtek az alábbi témákban:

- 1) az auditor javaslatai alapján belső működésbeli, adminisztratív módosítások, pontosítások (pl.: pénzügyi kockázati alap létrehozása)
- 2) regionális elnökhelyettes és titkár szerepkörének beillesztése a szabályzatokba (ASZ, SZMSZ)

Igen jelentősnek ítélem azt a küldöttgyűlésen első olvasatban bemutatott, kidolgozás alatt álló dokumentumot, ami a vallás, a felekezet és a spiritualitás helyét határozza meg a cserkészletben katolikus szemmel. A dokumentumot nyers magyar fordításban teljes terjedelmében idézem mellékletként. Úgy látom, a szöveg további kidolgozása során jól beleilleszthető lesz a TK hosszútávú célkitűzései között szereplő „katolikus cserkész lelkiség” meghatározása.

A küldöttgyűlés minden napján volt szentmise. Első nap kopt (ez a rómaihoz képest jelentősen hosszabb, ötórás szertartás volt), a második nap görög-katolikus rítus szerint.

Csoportkép a kairói kopt szertartású szentmisét követően

A formális ülések közötti időt igyekeztem kihasználni a résztvevőkkel való ismerkedésre. Úgy vélem, mindenkivel váltottam néhány szót, aki beszélt angolul. A csak franciául beszélőkkel – a következő küldöttgyűlésig pótlandó – beszédképesség hiányában csak kis részben sikerült ugyanezt megoldanom.

Pécs, 2024. szeptember 11.

Hegyvi László cst.
ügyvezető elnök
MCSSZ Táborkereszt
Katolikus Cserkészek Közössége

A vallás helye a cserkészetben - katolikus nézőpontból (ICCS)

Bevezetés

Az ICCS jelen dokumentuma a vallás cserkészetben betöltött helyére összpontosít. Azon cserkészszövetségeknek szánjuk, melyek WOSM tagok és vagy teljes egészében katolikusok vagy katolikus lelkiségi mozgalommal vagy katolikus tagsággal rendelkeznek. Ez a dokumentum a párbeszédet is célozza olyan más vallási hagyománnyal rendelkező nemzetközi lelkiségi mozgalmakkal, melyek tanácskozási joggal rendelkeznek a Cserkész Világtanácsban. (Az ide kapcsolódó jegyzet szerint a protestánsoknak, ortodoxoknak, zsidóknak, muzulmánoknak és buddhistáknak van ilyen szervezetük.) Ezáltal gazdagíthatjuk egymást, megosztva az összes kontinensen szerzett tapasztalatainkat a vallás és hit helyéről a cserkészetben.

Az 1920-ban alapított Katolikus Cserkészek Nemzetközi Szervezete, az ICCS nem csak a katolikus cserkészeket fogja egybe, hanem a Katolikus Egyházat is képviseli a cserkészetben belül. A Katolikus Egyház elismeri a cserkészetet, mint átfogó nevelési mozgalmat - amelyik képes fejleszteni és elmélyíteni a keresztény hitélményeket felkínálva a testvériséget a hívők, minden hívő számára.

Ez a dokumentum a folytatása az 1977-ben kiadott *Cserkészet Katolikus Kartájának*, az 1992-ben ehhez írt Függelékhez, a 2017-es ICCS *Alapszabályának* és a 2013-as *A hit felfedezése a plurális világunkban* című kiadványunknak, melyet huszonhárom tagszervezetünk jegyez.

Ebben a dokumentumban az ICCS ismét szeretné kijelölni a vallás helyét a cserkészetben, figyelembe véve az elmúlt húsz év változásait. Különösen a hit és vallás kapcsolatát és a vallásgyakorlás körüli kérdéseket - az intézményrendszer teljes elutasításától a liturgikus tevékenységek túlértékeléséig - kívánja körbejárni.

Az ICCS és a WOSM kapcsolata

Számos cserkészszervezet rendelkezik tanácskozási joggal a Cserkész Világtanácsban. Ezek a szervezetek segítenek abban, hogy a cserkészlet hatékonyabban elérhesse a céljait, kiegészítő támogatást nyújtva számára egy-egy sajátos területen. A WOSM munkáját az ICCS a lelki nevelési terület fejlesztésében, megerősítésében segíti, a katolikus hit alapján, figyelve a Cserkész Világmozgalom egységére és sokszínűségére.

Az ICCS helye a Katolikus Egyházban

A Laikusok, Család és Élet Pápai tanácsa az ICCS-t nemzetközi hitbuzgalmi szervezetnek ismeri el. Feladata, hogy figyelje a Katolikus Cserkészek aktivitását az Egyház missziós tevékenységében és biztosítsa a párbeszédet a Katolikus Egyház és a Cserkész Világmozgalom között.

Történelmi áttekintés

Egy lelkész fiaként Robert Baden-Powell elképzelhetetlennek tartotta olyan ifjúságnevelő mozgalom kialakítását, melynek nem része a vallás. *„Ha azt kérdezitek, mikor került a vallás a cserkészletbe, arra a következőt tudom válaszolni: Nem került bele, mindig is benne volt. Ez az egyik alapja a fiú és lánycserkészletnek.”* (A kapcsolódó jegyzet szerint elhangzott 1926. július 2-án, High Leigh-ben, A fiú és lánycserkészlet közös konferenciáján, mint a főcserkész üzenete.) A cserkészpedagógia egyik alapvető módszere a fogadalom, amit a jelölt a cserkészletbe való belépéskor tesz. A cserkészlet egész lelkisége ebben sűrűsödik össze. A fogadalom összeköti a cserkészlet törvényét a jelölt vallásával. Ez azt jelenti, hogy a cserkészlet elvárásai vallástól függetlenül ugyanazok.

A cserkészlet a vallásköziség helye

A Brit Birodalomban született cserkészlet a kezdetektől szembesült a vallásközi párbeszéd szükségességével. 1909-ben, két évvel a londoni elővárosi fiatalok részvételével lezajlott Brownsea-i alapító tábor után került sor az első nemzetközi cserkésztalálkozóra. A 11.000 cserkész résztvevők között nem keresztények is akadtak. Ezt az imáknál

számításba kellett venni. Ezért a cserkészzet első vallásközi ceremóniáját, egy saját kidolgozású imát szerveztek. Ez jelzi a 20. század elején a cserkészrendezvény újító jellegét. A cserkészzet sokvallású jellege ezáltal kialakításra került.

Az esemény után a cserkészzet olyan mozgalomként határozta meg magát, amely minden cserkészt arra biztat, hogy a saját, kapott vallását gyakorolja. Baden-Powellt idézve: *„A fiúnak ismernie és gyakorolnia kell azt a vallást, amelyikben járatos.”*

(A jegyzet bővebb idézetet hoz: *„Lehetnek nehézségek a vallásgyakorlás meghatározásával kapcsolatban, mert annyira sok felekezet él a mozgalmunkban és emiatt az Isten felé való szolgálat elemeinek meghatározását nagyrészt a helyi vezetőkre kell bízni. De nincs semmi nehézség az embertársak felé való szolgálat meghatározásában, mert felebarátaink szolgálata majdnem minden vallásba bele van építve.”* A cserkészvezető, 1919, 38. oldal)

A katolikusok helye a cserkészzetben

A mozgalomban kezdetektől fogva voltak katolikus fiatalok. Először az Egyesült Királyság katolikus plébániáiban, majd hamarosan az európai kontinensen is, különösen a túlnyomórészt katolikus latin nyelvű országokban. Ennek köszönhető, hogy Boldog Jaques Sevin atya a francia katolikus cserkészzet megszervezése után elérte a cserkészzet elismertetését a Katolikus Egyházzal, nagyban hozzájárulva ezzel annak nemzetközi elterjedéséhez.

Ezáltal a Katolikus Egyház megerősítette a cserkészzet keresztény jellegét. A Katolikus Egyház sokat hozott a cserkészzet vallásosságához. Mint az anglikán Baden-Powell, a cserkészzet céljának a testvéri együttélést látták, ezzel az Evangéliumi élet megvalósítási lehetőségét. Jaques Sevin atyával együtt a cserkészzetet Krisztus tanítását valóra váltó útnak tartották „a szeretet útjának, melyben növekedhettek”, az életszentség egy útjának. (A jegyzet közli egy francia cserkészdal címét, melyből az idézetet vették.) Az Egyház elismeri a cserkészzet fontos szerepét, mint átfogó és egyetemes nevelési mozgalmat az ember és emberiség teljes körű fejlesztésében, amit VI. Pál pápa *Populum progressio* kezdetű enciklikájában az emberiség fejlődésének kapcsán leírt vezérfonala mentén végez.

Mi a vallás helye a cserkészzetben?

Baden-Powell, a cserkészzet megalapítója szerint „*a vallás kiemelt alapvető eleme a fiú és lánycserkészzetnek*”.

A vallásosság itt felekezeti kapcsolat nélkül áll, a cserkész kapcsolátát jelzi Istennel vagy a természetfelettel. Ezért nem lehet cserkészzet a gyermek családjától kapott vallási hagyományának megfelelő lelki nevelés nélkül.

Mely részét kell, hogy képezze az Isten felé való szolgálat a cserkészszövetségek nevelési programjának?

Minden cserkészszövetség nevelési programjában benne kell lenni a cserkészzet három alapelvének a WOSM kiadványában leírtak szerint: Isten felé való szolgálat - A Cserkészmozgalom első alapelvének meghatározásában szerepel a „*ragaszkodás a hithez, bizalom a vallásban, amelyik ezt képviseli és azoknak a kötelezettségeknek az elfogadása, melyek ebből következnek*”.

Embterársaink felé való szolgálat - Ez az alapelv a Cserkész Világ-szövetség számos előírását tartalmazza, melyek a társadalmi felelősségvállalás különböző szintjeit tartalmazzák.

Önmagunkkal kapcsolatos feladatok - Ez az elv a felelősség önmagunk fejlesztésére.

Lelki nevelés a cserkészzetben

2017-ben Bakuban a Világ Cserkészkonferenciája megerősítette, hogy a cserkészzet első alapelve az Isten szolgálata és nem szabad elhanyagolni a fiatalok lelki nevelését. „*A Cserkész Világkonferencia a Cserkész Világtanács részéről nagyobb odafigyelést ajánl a tagszövetségeknek, hogy a fiatalok nevelésében és a vezetőképzésben a lelki nevelés és Isten felé való szolgálat területén.*”

Ez az emlékeztető felhívás valószínűleg azért született meg, mert a cserkész pedagógiának ez az eleme sokkal nehezebben alkalmazhatóvá vált, különösen a nyugati világban. Ennek köszönhető, hogy néhányan szívesebben beszélnek hitről, cserkész lelkiségről mint valóságáról.

Különösen Európában a vallások tekintélyének csökkenése a közbeszédben elbizonytalanít abban, hogy bármit is lehessen várni az egyházaktól, és az itteni cserkesszövetségek gyakran nagyon megsze érzik magukat a vallási intézményektől. Egyre inkább kifejlődik a vallás nélküli hit elképzelése. Ezért fontos itt meghatározni, hogy nekünk, ICCS tagoknak a lelki nevelés mit jelent.

Lelki folyamatok, hit, vallás

A fenti jelenségekkel szembesülve számos tagszövetség számára kérdéses, hogyan valósítható meg a lelki nevelés azon fiatalok számára, akik magukat a vallásos intézményektől távolinak tekintik. Kínálhat a cserkészlet valamiféle hitet, lelkiséget? A kérésre az ICCS egyértelmű választ ad, hogy a cserkészlet, mint nevelési mozgalom, nem lehet a hit, egyfajta lelkiség forrása. Ez soha nem is volt célja. Ellenkezőleg, a cserkészlet a vallásokra bízta a cserkészek hitbéli nevelését.

A hitet meg kell különböztetni a lelki folyamatokra figyelésről. A lelki folyamataink megfigyelése az ember önmagával való találkozásáról szólnak a jelenben. A hit a nálunk nagyobb való találkozás ideje, ami hat a mi motivációinkra. A lelki folyamatok belülről jönnek, a hit kívülről hat a lelkünkre. A lelki folyamataink közben tartása az önmagunkkal szemben való kötelezettségek közé tartozik. A hit fejlesztése az Isten felé való kötelesség része. Az ICCS számára nem lehet hit a transzcendensre adott válasz nélkül.

A vallás kapcsán, ha az általunk nevelt fiatalok nincsenek is tudatában, olyan társadalomban élnek, amely továbbra is át van itatva a vallásos kultúrával. A globalizáció eredményeként egyre jobban figyelnek más vallásokra, mint amit a családjuk gyakorolt.

Ugyanazt jelenti-e az önmagunkba nézés, a hit és a vallás a cserkészletben?

Ezek a fogalmak három nagyon különböző dolgot jelentenek: A magunkba nézés azt jelenti, hogy az ember törődik a lelki folyamataival. A lelki folyamatainkra való figyelés a cserkész kötelessége önmagával szemben.

A hit megnyitja az embert a transzcendencia felé, azaz a világ jelenségei mögött lévő szent felé. A hit fejlesztése a cserkészletben Isten iránti kötelesség.

A cserkészletben a vallás nem csak az anglikán felekezetre, Baden-Powell vallására utal. Ezt a legtágabb jelentésben kell érteni, mint hitelvek meghatározott rendszerét, melyek meghatározzák az egyén és a transzcendens viszonyát. Minden világon elismert vallási és hitrendszert magában foglal.

Az Evangélium, mint a hit ösvénye

A cserkészlet három alapelvében - Isten, haza, embertárs iránti szolgálat - felismerhető Jézus parancsa: Szeresd Istenedet és szeresd embertársadat, mint önmagadat. (Mt 22, 37-39)

Ez az oka, amiért alapvető fontosságúnak érezzük, hogy a katolikus fiataloknak felajánljuk az Evangéliumot, mint a hit ösvényét a cserkészleten belül. Ez tudja gyakorlatba ültetni a felebaráti szeretetnek és felebarátról való gondoskodásnak, a teremtett világ tisztelésének és védelmének tanítását és az akaratot egy jobb világ felépítésében.

Ez magában foglalja egy katolikus cserkész nevelési program kidolgozását, ami a Cserkész Világszövetség programját is számításba veszi. A katolikus cserkészeknek részt kell vállalnia a cserkészmunka kidolgozásában és a képzési programokban helyi és nemzetközi szinten is párbeszédben más vallásokkal és lelkeségi mozgalmakkal.

Szintén magába foglalja, hogy a cserkészeknek a cserkészmunka során kínáljuk fel a liturgia megélését. (A szöveghez fűzött jegyzet a pápa 2022.06.29-én kiadott *Desiderio desideravi* apostoli levelének 19. fejezetéből idéz: „A liturgia nem hagy minket egyedül, hogy Isten misztériumáról ismereteket szerezzünk. Sokkal inkább kézen fog minket, mint közvetítő, hogy bevezessen minket mélyen a misztériumba, amit az Ige és a szentségi jelek megmutatnak nekünk. És ez eredményezi Isten összes más tetteivel együtt, hogy követhessük a megtestesülés útját a test szimbolikus nyelvén, ami kiterjeszti a dolgokat időben és térben.”) Ezekon az imákon (az ide kapcsolódó jegyzet Jaques Sevin atya imáját állítja mintául a cserkész

lelkipásztorok elé és fontos elemnek tartja minden katolikus cserkész nevelésében.), dalokon, természetben végzett liturgikus ünneplésen keresztül a katolikus cserkészlet a kezdetektől részt vesz abban, hogy a cserkészeket, nem cserkészeket, cserkész barátokat egyesítse ugyanabban a természetfeletti iránt végzett áldozatban.

A hitre nevelés feltétele

A katolikus liturgiának központi szerepet kell szánni a cserkészletben nemcsak helyi, nemzeti szinten, hanem regionális és világszinten is, úgy, hogy közben igazán és biztosan minden cserkész barátja legyünk. Hogyan tudnánk egymás igazi cserkésztestvérei lenni, ha a keresztény életünket nem úgy élnénk meg, ahogy Ferenc pápa azt a *Fratelli tutti* enciklikájában leírta? (A jegyzet itt idézi az enciklika 277. fejezetét: „*Mi keresztények tudatában vagyunk annak, hogy ha az Evangélium zenéje nem visszhangzik a lelkünk mélyén, elvesztjük az együttérzés örömét, a bizalomból fakadó gyengéd szeretetet, a megbékélés képességét, ami abból a tudatból fakad, hogy megbocsátottak nekünk és küldetést kaptunk. Ha az Evangélium zenéje megszűnik otthonainkban, tereinkben, munkahelyünkön, a politikai és gazdasági életben, nem vesszük észre többé a kihívásokat, melyek veszélyeztetik a férfiak és nők méltóságát. Mások más forrásból isznak. Számunkra az emberi méltóság és testvériség forrása az Evangélium. Ennek eredményeként következik a keresztény gondolkodás és az Egyház tevékenysége számára a kapcsolat, a találkozás szent misztériuma, az egész emberiség egyetemes közösség elsősége, mint mindenek hangja.*”) Hogyan tudunk valóban cserkész testvérek lenni, ha nem az egész világ szintjén gondolkodunk?

Nem lehetnek lelki programok a fiatalok számára olyan vezetők nélkül, akik nem akarják azt. Emlékeztetnünk kell a vezetők hitének fontosságára és fel kell őket készítenünk a lelki nevelés feladatára is. A cserkészletnek biztos háznak kell lennie. Az ICCS figyelmeztet a sérülés okozás veszélyére. A veszély a cserkészletben éppúgy fennáll, mint a nevelés egyéb területén. Különösen ébernek kell lennünk a lelki nevelés területén történő félrevezetéssel kapcsolatban.

Hogyan tudják a katolikus cserkészszövetségek vagy katolikus lelkiismereti mozgalmak beépíteni a katolikus hitet a cserkészpedagógiába a bennük bízó cserkészek számára?

Még ha meg nem keresztelt gyermeket is befogadnak, a cserkészszövetségeknek vagy csapatoknak, melyek magukat katolikusnak nevezik, figyelni kell a katolikus hit szempontjára már a cserkész pedagógia alapjainál, melyek a törvény és a fogadalom. Hogy ezt a célt elérjék, pedagógiai munkájukat (ifjúságnak szóló programjuk) és képzésüket a cserkész lelkipásztorokkal és az Egyház által felhatalmazott képzett civilekkel szoros együttműködésben kell végezniük. Az ICCS meghívja a tagjait, hogy hozzák létre Krisztus hívők magántársulásait és váljanak egyháziilag elismert szervezette.

Cserkészlet és a katolikus szövetségek

A katolikus cserkészlet fejlődik napjainkban. Az ICCS tagok növekvő száma Afrikában, Latin-Amerikában és Ázsiában a jele ennek. Ugyanabban az időben azok a szövetségek, melyek különböző vallásúakat fognak össze, megpróbálják „semlegesíteni” a programjukat és ezzel gyengítik a lelki nevelést. Az ICCS célja egyrészt, hogy engedje a párbeszédet, a program és képzési jó gyakorlatok megosztását a katolikus szövetségek között, másrészt, hogy támogassa a katolikus lelki nevelést olyan szövetségekben, melyeknek katolikus lelkiismereti mozgalmak vagy katolikus cserkészei vannak.

Az ICCS nem akar olyan bizottság lenni, melyben lelkes cserkészek beszélgetnek lelki kérdésekről. A cserkészpedagógia kidolgozásában másokkal együtt szeretnénk részt venni. Amikor a nemzeti és világ cserkészletben állásfoglalást tesznek, szeretnénk hozzátenni a saját elképzelésünket a cserkészetről, mint a kereszténység és emberiség beteljesülésének útjáról.

Ugyanakkor olyan országokban is, ahol a katolikus cserkészek többségben vannak, a katolikus jelleg néha nehezen vihető be a cserkészszövetség életébe. Hogyan lehetséges katolikus jellegűvé tenni egy olyan szervezetet, ahol a kapcsolat a katolikus közösséggel nincs

minden szinten - helyi, egyházmegyei, nemzeti és világegyházi szinten - rendezve? Ezért kell az ICCS tagjainak minden szinten elkötelezetten dolgozni a cserkészlet és az Egyház közötti kapcsolat építésén.

Az Egyház és a cserkészlet közötti kapcsolat szervezése

A Cserkész Világszövetség és a Szentszék közötti kapcsolat rendezésének kell mintául szolgálnia a cserkészszövetségek és az országos katolikus egyházi szervezet közötti kapcsolat számára.

A Katolikus egyház és a cserkészlet együttműködését az adott ország cserkészszövetsége és a ország katolikus püspöki konferenciája közötti a kapcsolat kialakítását jelenti. Az ICCS tud ebben segíteni, mert a Laikusok, a Család és Élet pápai tanácsának és a Cserkész Világszövetségnek is a tagja.

Minden katolikus cserkészlet arra biztatunk, hogy dolgozzanak ki katolikus cserkész nevelési programot, jól felhasználva a világcserekészlet nevelési programját. Nem szabad félni attól, hogy ragaszkodjunk a vallásunkhoz, ami önazonosságunk alapja. Nem szabad félni attól, hogy megvédjük gyökereinket a világ cserkészletében.

Nem lehet katolikus cserkészlet az Egyház által felhatalmazott cserkész lelkipásztor nélkül. A cserkész lelkipásztorok, különösen az országos cserkész lelkipásztor felelősek a kapcsolatépítésért és az élő kapcsolat biztosításáért az Egyház és a Cserkészmozgalom között.

Mik a feltételei annak, hogy egy katolikus cserkészszövetség vagy lelkiségi mozgalom szilárdan a hit útján maradjon?

A katolikus szövetségeknek és lelkiségi mozgalmaknak szoros kapcsolatot kell kiépítenie a helyi egyházzal és katolikus közösséggel, mellyel kapcsolatban vannak, a helyi plébániákkal, egyházmegyékkel és püspöki konferenciákkal. Figyelniük kell rá, hogy kapjanak megbízott lelkipásztorokat az egyháztól, akik cserkész képzést kapjanak, ha nem eleve a cserkészletből jöttek. Képesnek kell lenniük arra, hogy beépítsék a katolikus hit elemeit a cserkész nevelési programba és a vezetőképzésbe úgy, hogy figyelembe vegyék mások meggyőződését is. Ha a helyzet úgy hozza, részt kell venniük vallásközi párbeszédben.

Cserkésznevelés többvallású környezetben

A cserkészzet különböző vallásúakat fogad be egy szövetségbe. A kezdetektől kérdéses volt, hogyan lehetséges különböző vallások együttélése egy mozgalmon belül, mely keresztény háttérrel született. (A kapcsolódó jegyzet az anglikán Geoffrey Elwest, Baden-Powell régi barátját idézi:

„Amikor félünk attól, hogy felvállaljuk a kereszténységet, mikor együtt dolgozunk, azzal az ürüggyel, hogy más vallású is lehet közöttünk, az lehetlenné teszi, hogy gyakoroljuk a vallásunkat és nem leszünk képesek figyelni a lelki nevelésre, ami igazán lényeges számunkra.”

Arra a félelemre válaszolva, hogy feladjuk vallási arculatunkat, Ferenc pápa azt mondja a *Fratelli tutti* enciklikájában: *„Minél mélyebb, erősebb és gazdagabb önazonosságtudattal, világképpel rendelkezünk, annál inkább képesek vagyunk másokat gazdagítani a hozzájárulásunkkal.”*

Így, tiszteletben tartva mindenki más hitét, nem az az út, hogy feladjuk a cserkészzet vallásos jellegét, hanem hogy megtaláljuk benne minden vallás, szellemi irányzat helyét. Minden vallás feladata, hogy kidolgozza a saját nevelési programját a szövetség nevelési programja keretében, más vallások nevelési programjával párbeszédben és a WOSM nevelési programjának megfelelően.

Vallásközi párbeszéd

A lelki közösségek által közvetített lelkiségnek meg kell jelennie a cserkészszövetség tevékenységében. A különböző vallásúakat tömörítő tagszövetségek ernyőszervezetétől az egy országos cserkészszövetségig sokféle együttélési forma kialakítása lehetséges a Cserkész Világszövetség és a vallásos szervezetek közreműködésével.

Szeretnénk, ha minden cserkészszövetség úgy szervezné munkáját, hogy az ország vallásai megjelenjenek benne és bátorítsa a jelen lévő vallási közösségeket a bevonódásra (vagy néha újra bevonódásra) a cserkészmunkába. Az ICCS, amikor egy ország cserkészszövetségével együttműködést alakít ki, nem felejt el felhívni a figyelmet az országban működő más vallásokkal való együttműködésre, külö-

nösen azokra, melyekkel a Cserkész Világszövetség is konzultációs viszonyban van. Nyílt szövetséggel való együttműködés esetén az ICCS tanácsolja egy lelki nevelési szabályzat összeállítását, melyet a cserkészszövetség, a Katolikus Egyház és a szövetségben működő egyéb vallási, lelki közösségek is jóváhagynak. Ezek a szabályzatok idővel nagyon hasznosnak bizonyulnak, biztosítják a kívánatos közös fejlődést, segítik a felmerülő nehézségek megoldását, a szükséges módosítások bevezetését.

Végezetül szeretnénk kijelenteni, hogy a cserkészlet esély a más vallásúakkal való baráti viszony kialakítására. Ferenc pápa példát mutat, megemlíti a gyümölcsöző találkozását Bartholomeosz pátriárkával a *Laudato si'* enciklikában és a szintén gyümölcsöző találkozását Ahmad Al-Tajeb főimámmal a *Fratelli Tutti* enciklikában. Irakból hazafelé tartva a repülőgépen idézi Sistani fő ajatollahot, aki jó volt hozzá, mikor azt nyilatkozta, hogy „az emberek vagy testvérek a vallásban, vagy egyenlők a teremtésben”. „Testvérek a vallásban” a cserkészek is.

(A kapcsolódó jegyzetek pontosan megadják mindhárom utalás pontos hivatkozását.)

Milyen kapcsolatban legyenek a katolikus cserkészszövetségek vagy lelkeségi mozgalmak más vallású cserkészszövetségekkel vagy mozgalmakkal?

A cserkészletnek a párbeszéd helyének kell lenni a különböző vallások és vallási irányzatok között. A katolikus szövetségeknek vagy lelkeségi mozgalmaknak nem csak tiszteletben kell tartania más vallásokat, szellemi irányzatokat, de ha szükséges, velük együtt kell részt venniük a szövetségi nevelési és vezetőképzési program kidolgozásában.

/fordította: Magyar László cst./

Szent István ünnepe cserkész szolgálattétellel

Idén is, az előző évekhez hasonlóan a Szent István király ünnepére a cserkészek szolgálattal készültek. Az Érsekséggel egyeztetve 18 éven felüli cserkészeket vártak, akik felelős beosztást tölthettek be a szentmise és a körmenet ideje alatt. Beosztásukat 19-én este kapták meg, és rájuk a tér rendezésében már 20-án déltől számítottak. A szentmisére, körmenetre jelentkező cserkészek túlnyomó többsége 18 éven aluli. Őket és esetleges kísérőiket még, ha jelentkeznének is ilyen feladatok ellátására, ekkora terhelésnek nem lehet kitenni. Nekik is megvan a feladatuk a körmenet és a szertartás után. A 18 éven felüli cserkész önkéntesek 13-an voltak, valamennyien az MCSSZ tagjai: budapesti, Pest

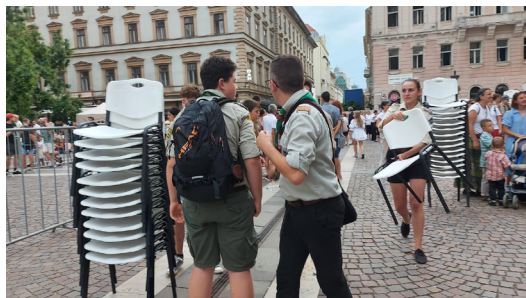

megyei és szombathelyi cserkészek. A 18 éven aluliak 100-an voltak. Ebből 7 cserkész a KMCSSZ-ből (Frankfurt, 54. sz. Lehel vezér cscs), 19-en az RMCSSZ-ből (Székelyföld), a többi az MCSSZ-ből (Budapest, Szombathely, Győr, Solymár).

Az elvégzendő feladatok pontos kirajzolódása alapján a jelentkezéseket – amelyek biztonsági okokból személyes adatokat igényeltek – korosztályok szerint külön csoportokban gyűjtöttük. A 18+ csoport parancsnoka Márkus Richárd (Rambo) volt. Ő tartotta a kapcsolatot a Bazilika programjáért felelős csoporttal a szertartás végéig.

A cserkész korosztályt Zelliger Erzsébet várta a hagyományoknak megfelelően a szentmise előtt egy jó órával a 3-as metró Arany János utcai megállójánál. Még itt jutott arra idő, hogy énekeket vezető jó hangú cserkészek jelentkezzenek, (köszönet a nótalista összeállításáért Farkas Zsuzsinak), illetőleg az előttünk álló feladatokat és azok végrehajtási módját megbeszéljük. 4 órakor nótaszóval vonultunk a Sas utcai kapuhoz a számunkra kijelölt szektor bejáratához.

Hamarosan kiderült, hogy az előző évekkal ellentétben a szentmisét a templomon belül mutatják be, a hívek kivetítőn keresztül kapcsolódhatnak be a szertartásba. A változtatás oka az időjárás bizonytalansága volt. A szentmise megfelelő részén cserkészek perselyeztek, majd fel kellett sorakozni a cserkészkorosztály fontos feladatára, a körmenetet biztosító sorfalállításra. Az érsekségnek a szervezéssel megbízott részlege a növekvő felhők ellenére sem tudott a programot érintő változtatásról, a cserkészek látványosan biztosították a Zrínyi utca két oldalán a körmenet útvonalát. Aztán megtudtuk, hogy a felhők miatt a körmenet végül elmarad.

Az így kialakult eléggé zűrzavaros helyzetet követően (a cserkészek visszatérése a térre, illetőleg a hívek jelentős részének távozása keresztezte egymást) fegyelmetten várták a Szent Jobb felmutatását a Bazilika kapujában és a kivetítőn, majd tisztelegve énekelték a szertartást záró himnuszokat. A szertartás után nagy lendülettel rakták össze a 4-es és 6-os szektorban elhelyezett 1600 széket, majd a TEK engedélyét kérték, hogy a kordonnal elválasztott 3-as és 5-ös szektor 1440 székéhez is hozzáférjenek és összerakják. A cserkészeknek az áldoztatás idején el kellett hagyniuk a teret, hogy a sorfal a Zrínyi utcában létrejöhessen. Közülük senki sem vehette

magához az Oltáriszentséget. Ennek pótlására a tér rendezése után nyílt lehetőség: egy atya vállalta, hogy a Bazilika lépcsőjének aljában megáldoztatja a cserkészeket. Végül csoportkép készült a cserkész önkéntes csapatról.

A cserkész szolgálattevők idén a Bazilikában vettek részt egy kis agapén. 8 óra után elindultak az Országház felé, hogy onnan nézhessek az igen látványosnak ígérkező tűzijátékot. Rambo parancsnoksága alatt az énekesek vezetésével egész útvonalon végig népdalokra és cserkész nótákra menetelt a csapat. Az Andrásy-szobor mögött kordonnal elzárt területre érkezve azonban az egész délután várt eső

is megérkezett. Cserkészeinket ez nem érte készületlenül: esőkabátokban várták az égi áldás végét, és a 9 órától 10-re halasztott tűzijátékot az eső elálltával vidám játékkal várták ki.

A Táborkereszt továbbra is szervezni kívánja az augusztus 20-i cserkész résztvevőt az „Isten, haza, embertárs szolgálata” értékrendnek megfelelően.

Zelliger Erzsébet csst.

Megemlékezés Gyulay Endre Szeged-Csanádi megyéspüspökről, az MCSSZ elnökéről

Hálával, tisztelettel, barátsággal szeretnék megemlékezni a Jóisten által nemrégiben hazahívott kiváló cserkész testvérünkről.

1930. szeptember 17. Battyánya – 2024. augusztus 3. Szeged életének e földi kerete. Életpályájáról röviden csak ennyit: 9 évesen már félárva. 1945-től piarista diák, 1948-ban érettségizett. A

Szegedi Hittudományi Főiskolán tanul és készül a papságra, 1953-ban pappá szentelik. Ott, ahol korábban maga is növendék volt, 1972-től retorikatanár és spirituális (növendékpapok lelki vezetője). 1983-tól lelkipásztor, plébános. 1987-től a Szeged-Csanádi Egyházmegye megyéspüspöke. 1999-től az MCSSZ elnöke. 2006-tól nyugalmazott, bár segítőkészen tevékeny püspök mindhaláláig. Lelki vezetője, példaképe volt számára a legendás emlékű P. Hunya Dániel atya.

Jellemző epizód Gyulay Endre életéből, hogy a pappá szentelés előtti estén előljárójától megbízatást kapott, hogy ő köszönje meg másnap társai nevében is a pappá szentelést. Zaklatott éjszaka után másnap fényesen teljesítette a feladatát. Már ekkor is megnyilatkozó természetszeretete jegyében a papi életet 3 féle fa jelentésének kifejtésével jellemezte. Ezek a jegenyefa, amely az ég felé nő, és a nyíltszívű Istennel való kapcsolatot képviseli. A magyar akác, amely a magyarságnak, különösen is az Alföldnek szimbóluma. Végül a vaskos terebélyes gyümölcsfa, amely a termékenység, életteljesség, lelkipásztori odaadás jelképe.

Tekintete, arckifejezése, céltudatos, bátor egyéniségre vall. Püspökké szentelése után köszönetnyilvánításakor a jelenlévő egyházi,

állami és államegyházi vezetők felé igen nyíltan az akkori légkörnek irányában sürgető javaslatokat, szabadabb jövőt remélve fogalmazott meg.

Alázata, bátorságának keresztény ellensúlyaként többször meglepett. Amikor például spirituálisnak kinevezték, felhívott telefonon, mivel győri spirituálisként már ismert és kérte, beszéljük meg, hogyan segíthetünk az utánunk jövőknek lelkeségük hiteles alakításában – 2010-ben pedig a budapesti Cserkészparkban folyó Concordia Nemzetközi Cserkésztalálkozó záró szentmiséjét vállalva türelmesen, szelíden, méltósággal viselte el azt a részbeni részvétlenséget, ami az oltártól nem messze nem illett a szent cselekményhez.

Afrikában részt vett egy Cserkészkonferencián, onnan cserkész stóliákat hozott haza ajándékba. Mint az MCSSZ elnöke, alkalmat adott egy olyan tárgyalásnak és egyezség aláírásának, amely tisztázta és aláhúzta a cserkészzet katolikus csapatainak lelkeségi ápolását: ez a Táborkereszt mozgalom (Ugyanígy a protestáns csapatok hasonló lelki törődésének a szerve az ICHTÚSZ)

Számos írása, megnyilatkozása, gesztusa gazdagította Egyházunk, és benne kiemelten az ifjúságunk jövőjének hitelének gondozásának elősegítését. Tiszta látással, világos szavakkal markáns vezetőnk volt.

Kérjük, hogy hitvallását, munkáját, szenvedéseit fogadja el, áldja meg és fordítsa javunkra továbbra is Urunk, őt pedig fogadja az üdvözültek boldog körébe.

Brückner Ákos Előd
Cserkésztsízt,
Plébániai Csapatfenntartó

